

Нсбето, заредено съ взривъ,
ще падне съ тръсъкъ
на площада.

Човѣкътъ, който тамъ
лежи

въвъ локва кръвъ,
е моятъ братъ
и въ стъклени тъ му очи
омраза и любовъ
горятъ.

Извергътъ,
мерзкиятъ
стрелецъ,
закри следитъ си
завчасъ.
Ти спомняшъ ли си тозъ подлецъ ?
Това бѣхъ
азъ.

Но помнишъ ли, едно дете умрѣ
въ Парижъ на барикада.

Едно дете
въвъ бой умрѣ
съсъ кървавата
ретроградность.

Въвъ жилитъ полека-лека
кръвъта изстива,
като щикъ.

Ала една усмивка лека
по устнитъ се плъзва въ мигъ.
И после устнитъ синѣятъ
ала въ очитъ
жаръ гори,